

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Miloslavem Boudníkem, přísedících [REDACTED] a [REDACTED] v hlavním líčení konaném dne 29. listopadu 2021

takto:

Obžalovaný

[REDACTED],

narozený [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED],

je vinen, že

- I) v době nejméně od počátku roku 2017 do 13:55 hod dne 4. 7. 2020, tedy do doby kdy byl vykázán ze společného obydlí na základě oprávnění Policie ČR v souladu s § 44 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tedy v době kdy žil ve společné domácnosti se svojí manželkou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], s touto se zvyšující četností a intenzitou úmyslně zle nakládal, tím způsobem, že ji vulgárně nadával slovy uvedenými ve spisovém materiálu, výhrůzkami typu "budete všichni poslouchat, jinak bude zle", ji nutil dělat věci, které si přál nebo naopak nedělat věci, které si nepřál, kdy mu poškozená z důvodu obav z jeho jednání vůči ní vyhověla, nejméně v 6ti případech poškozenou fyzicky napadl, tím způsobem, že ji opakovaně udeřil dlaní otevřené ruky do oblasti hlavy, přičemž nejméně ve dvou případech musela poškozená po tomto fyzickém napadení vyhledat lékařské ošetření v Oblastní nemocnici v Příbrami, konkrétně dne 26. 2. 2017, kdy obviněný poškozenou udeřil do oblasti obličeje v důsledku čehož [REDAKCE] utrpěla mírný hematom v oblasti nosního kořene a mírný otok měkkých tkání, přičemž jednání obžalovaného [REDAKCE] v poškozené vyvolávalo pocity strachu, psychologických útrap a těžkého příkoří, neboť se obávala o svůj život a zdraví,

II)

- 1) dne 27.6.2020 v ranních hodinách v prostorách ložnice společně obývaného domu na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], osahával poškozenou [REDAKCE] pod noční košilí na prsou a následně když jej poškozená požádala, ať svého jednání zanechá, že si toto nepřeje, tohoto nedbal a za užití násilí ji roztrhl spodní kalhotky, uchopil ji silou oběma rukama v oblasti krku, následně ji držel nezjištěnou rukou za vlasy, které měla stažené do culíku a vykonal na ni soulož do pochvy, a to i přesto, že jej poškozená odstrkávala oběma rukama a žádala jej, že si toto nepřeje slovy "nech toho, nedělej mi to", kdy důraznější styl obrany nevyvinula z důvodu obavy z eskalace násilného jednání obviněného vůči své osobě a také s ohledem na přítomnost nezletilé dcery ve vedlejším pokoji, načež následně obviněný svého jednání zanechal
- 2) dne 2.7.2020 v prostorách obývacího pokoje společně obývaného domu [REDAKCE], v obci [REDAKCE], požadoval po své manželce [REDAKCE] pohlavní styk a když toto poškozená odmítla, tak ji obviněný uchopil nezjištěnou rukou za vlasy, donutil ji lehnout si na pohovku do polohy na záda, uchopil ji za ruce, aby ji znemožnil pohyb, následně ji sundal kalhotky a vykonal na ní pohlavní styk do pochvy, kdy došlo k jeho vyvrcholení, načež poškozené důrazně řekl "Rozumíš mi? Rozumíte mi mladá paní? Dokud tady budete tak se mnou budete spát"
- 3) dne 4.7.2020 ve svém trvalém bydlišti na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], opětovně požadoval po své manželce [REDAKCE] pohlavní styk slovy "pojd' nahoru nebo bude zle a bude to s nadšením", když toto poškozená odmítla, udeřil ji nejméně ve třech případech dlaní nezjištěné ruky do oblasti hlavy v úmyslu přinutit jí tímto k uskutečnění pohlavního styku proti její vůli, načež se poškozená dalšímu jednání snažila vyhnout tím, že běžela na druhý konec zahrady přilehlé ke společně obývanému domu, kam ji obviněný pronásledoval, načež do ní v blízkosti bazénu úmyslně strčil, v důsledku čehož spadla poškozená do bazénu s vodou, a ve chvíli kdy se vynořila z vody jí řekl "že může být ráda, že se vynořila", načež následně poškozená zavolala na linku 158 z důvodu obavy o svůj život a zdraví, přičemž tímto jednáním obžalovaný [REDAKCE] způsobil [REDAKCE] oděrkou na pravé holeni a vertebrogenní algický syndrom krční páteře s omezením pohyblivosti páteřního úseku, načež byl policií ČR vykázán ze společného obydlí,

tedy**ad I), II) 1) – 3)**

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

ad II), 1), 2)

jiného násilím nebo pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží,

ad II) / 3)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím nebo pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal**ad I), II)**

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad II) / 1), 2), 3)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák., dílem dokonaný (ad II., 1., 2.), dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zák. (ad II) / 3.)

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1, za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 42 (čtyřicetidvou) měsíců a zároveň se nad obžalovaným vyslovuje dohled.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestnými činy způsobil.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku **se obžalovanému ukládá povinnost, aby se během zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem zdržel požívání omamných a psychotropních látek a podrobil se na výzvu probačního úředníka testování na přítomnost těchto látek v těle.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku **se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické a protitoxikomanické v ambulantní formě.**

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené zmocněnkyní [REDAKCE], advokátkou se sídlem [REDAKCE], částku 250 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav spočívající v tom, že obžalovaný v době nejméně od počátku roku 2017 do 13:55 hod dne 4.7.2020, kdy byl vykázán ze společného obydlí na základě oprávnění Policie ČR, tedy v době, kdy žil ve společné domácnosti se svojí manželkou poškozenou [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], s touto se zvyšující četností a intenzitou úmyslně zle nakládal, tím způsobem, že ji vulgárně nadával slovy uvedenými ve spisovém materiálu, výhružkami typu "budete všichni poslouchat, jinak bude zle", ji nutil dělat věci, které si přál nebo naopak nedělat věci, které si nepřál, kdy mu poškozená z důvodu obav z jeho jednání vůči ní vyhověla, nejméně v 6ti případech poškozenou fyzicky napadl, tím způsobem, že ji opakovaně udeřil dlaní otevřené ruky do oblasti hlavy, přičemž nejméně ve dvou případech musela poškozená po tomto fyzickém napadení vyhledat lékařské ošetření v Oblastní nemocnici v Příbrami, konkrétně dne 26.2.2017, kdy obviněný poškozenou udeřil do oblasti obličeje v důsledku čehož utrpěla mírný hematom v oblasti nosního kořene a mírný otok měkkých tkání, přičemž jednání obžalovaného v poškozené vyvolávalo pocity strachu, psychických útrap a těžkého příkoří, neboť se obávala o svůj život a zdraví. Dále dne 27. 6. 2020 v ranních hodinách v prostorách ložnice společně obývaného domu na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], osahával poškozenou [REDAKCE] pod noční košilí na prsou a následně když jej poškozená požádala, ať svého jednání zanechá, že si toto nepřeje, tohoto nedbal a za užití násilí ji roztrhl spodní kalhotky, uchopil ji silou oběma rukama v oblasti krku, následně ji držel nezjištěnou rukou za vlasy, které měla stažené do culíku a vykonal na ni soulož do pochvy, a to i přesto, že jej poškozená odstrkávala oběma rukama a žádala jej, že si toto nepřeje slovy "nech toho, nedělej mi to", kdy důraznější styl obrany nevyvinula z důvodu obavy z eskalace násilného jednání obviněného vůči své osobě a také s ohledem na přítomnost nezletilé dcery ve vedlejším pokoji, načež následně obviněný svého jednání zanechal, dne 2. 7. 2020 v prostorách obývacího pokoje společně obývaného domu [REDAKCE], v obci [REDAKCE], požadoval po své manželce [REDAKCE] pohlavní styk a když toto poškozená odmítla, tak ji obviněný uchopil nezjištěnou rukou za vlasy, donutil ji lehnout si na pohovku do polohy na záda, uchopil ji za ruce, aby ji znemožnil pohyb, následně ji sundal kalhotky a vykonal na ní pohlavní styk do pochvy, kdy došlo k jeho vyvrcholení, načež poškozené důrazně řekl "Rozumíš mi? Rozumíte mi mladá paní? Dokud tady budete tak se mnou budete spát" a dne 4.7.2020 ve svém trvalém bydlišti na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], opětovně požadoval po své manželce [REDAKCE] pohlavní styk slovy "pojd' nahoru nebo bude zle a bude to s nadšením", když toto poškozená odmítla, udeřil ji nejméně ve třech případech dlaní nezjištěné ruky do oblasti hlavy v úmyslu přinutit jí tímto k uskutečnění pohlavního styku proti její vůli, načež se poškozená dalšímu jednání snažila vyhnout tím, že běžela na druhý konec zahrady přilehlé ke společně obývanému domu, kam ji obviněný pronásledoval, načež do ní v blízkosti bazénu úmyslně strčil, v důsledku čehož spadla poškozená do bazénu s vodou, a ve chvíli kdy se vynořila z vody jí řekl "že může být ráda, že se vynořila", načež následně poškozená zavolala na linku 158 z důvodu obavy o svůj život a zdraví, přičemž tímto jednáním obžalovaný [REDAKCE] způsobil [REDAKCE]

██████████ oděrku na pravé holeni a vertebrogenní algický syndrom krční páteře s omezením pohyblivosti páteřního úseku, načež byl policií ČR vykázán ze společného obydlí.

2. Obžalovaný spáchání výše uvedeného protiprávního jednání popřel. Opakovaně uvedl, že manželku nikdy nenutil k pohlavnímu styku, vždy respektoval, když se sexem nesouhlasila, nikdy ji nemlátil, manželka se ho nebála, později připustil jen, že jí jednou vrátil facku, za což byl pak vykázán ze společného obydlí. Hájl se tím, že s manželkou měli po většinu doby trvání jejich 15letého manželství nádherný vztah, měl krásnou rodinu, dům, chtěl ještě třetí dítě, měl se každý den na co těšit, to se ale změnilo v únoru 2020, kdy manželka začala držet diety, drasticky hubnout, často pak byla podrážděná a zlá a začala mluvit o rozvodu, tehdy se mu celý život změnil během jednoho dne. Na svoji obhajobu dále uvedl, že nahrávky jejich rozhovorů, které pořídila manželka, jsou vytržené z kontextu či uměle vyprovokované, do bazénu ji strčil jen „ze srandy“, protože byl červenec a bylo 30 stupňů, manželka přitom žádná zranění neutrpěla, pouze si namočila vlasy, nehrozilo ani, že by se nevynořila, neboť v bazénu je vody po pás. Modřinu na nose měla proto, že jí dcera nechtěně do nosu udeřila. Připustil, že užívá léčebné konopí, avšak pouze k léčbě roztroušené sklerózy, kterou trpí. Zároveň zmínil, že konopí s ním kouřila i manželka a ty její kamarádky. K současnému vztahu s nyní již bývalou manželkou uvedl, že je bez problémů, snaží se spolu komunikovat, s oběma dětmi udržuje pravidelný styk.
3. Trestná činnost obžalovaného je v daném případě prokázána především výpovědí samotné poškozené, ██████████, která popsala, jaké bylo jejich soužití, a která zcela vyvrací tvrzení obžalovaného o šťastné a spokojené rodině a manželství. Z výpovědi poškozené vyplývá, že v posledních deseti letech, zejména po narození jejich druhé dcery, u nich docházelo ke konfliktům, neboť obžalovaný trpěl nekontrolovatelnými výkyvy nálad, kdy se deprese a agrese střídala s veselostí, což se pak v posledních letech stupňovalo, verbálně i fyzicky na ni útočil, ponižoval ji, dával jí různé příkazy a zákazy co má vařit a jak se chovat, ve všech třech případech uvedených v obžalobě mu dávala najevo jednoznačný nesouhlas se sexem. Fyzická napadení (jednalo se o facky a údery rukou, a to i před dcerou, škrcení) byla nepravidelná, docházelo k nim zhruba jednou za půl roku, z neznámých příčin, nedalo se to předem odhadnout, manžela se bála. Uvedla, že obžalovaný užíval marihuanu, ale k útokům docházelo v době, kdy nebyl pod vlivem, připustila, že i sama marihuanu vyzkoušela. O tom, co se u nich děje nikde neříkala, protože se styděla, pak se psychicky zhroutila a lékařka jí předepsala antidepresiva. K rozvodu se odhodlala, až když jí šlo o život, obžalovaný jí mlátil do hlavy a do obličeje, měla monokl, v práci to kamarádka stejně poznala, tak už nezapírala. Dodnes se jí vrací vzpomínky, v noci nemůže spát, má v sobě hněv i lítost.
4. Výpověď poškozené je pak podpořena výpověďmi dalších svědků. Svědkyně ██████████ uvedla, že vloni asi v červenci za ní poškozená přiběhla a řekla, jí že ji manžel znásilnil, poškozená byla viditelně rozrušená a měla červené stopy kolem krku. Svědkyně potvrdila, že poškozená se jí svěřila, že ji manžel napadá a uráží a že ji v minulosti i zbil. Uvedla, že už dříve pozorovala na poškozené modřiny, ale nedávala si to do souvislosti s obžalovaným, protože o tomto nevěděla a v její přítomnosti se obžalovaný k poškozené choval normálně. Rovněž svědkyně ██████████, sousedka, uvedla, že se jí poškozená svěřila, že ji manžel uhodil a dvakrát asi během 14 dnů po sobě znásilnil, po druhém znásilnění běžela poškozená k ní, byla rozrušená, otřesená a koktala, nevypadalo to, že by to hrála. Svědkyně uvedla, že do té doby neměla pocit, že by měli dlouhodobé problémy. Rovněž rodiče poškozené, svědkyně ██████████ a svědek ██████████, shodně uvedli, že o závažnosti situace u poškozené v domácnosti neměli tušení, dcera se jim s ničím nesvěřila, protože je tím nechtěla zatěžovat, přesto si všimli, že dcera měla modřiny na rukou i v obličeji, to jim však vysvětlovala tím, že to je od dcery, která štípe. Dále oba shodně uvedli, že pozorovali u obžalovaného časně změny chování a nálad, hádky, obžalovaný poškozené vulgárně nadával, podle svědka ██████████ obžalovaný poškozenou vydíral, chtěl s ní mít ještě třetí dítě. Poškozená se jim svěřila až po vykázání obžalovaného z jejich obydlí. Svědkyně ██████████ a ██████████,

kolegyně z práce, potvrdily, že měly s obžalovaným konflikt na společné dovolené, kde se obžalovaný choval hrubě, na poškozenou to mělo dopad po psychické stránce. Obě potvrdily, že poškozená se snažila zhubnout, nemyslí si však, že by to mělo nějaký vliv na její psychiku. Podle svědkyně [REDAKCE] poškozená zhubla hlavně proto, že měla problémy v rodině, které se prohloubily na jaře 2020 v souvislosti s lockdownem. Popsala také, že již před třemi lety přišla poškozená do práce a měla pod okem podlitinu. Poškozená jí říkala, že obžalovaný je nemocný, měla z něho strach.

5. Duševní stav obžalovaného byl zjištěn výpovědí znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [REDAKCE], která stvrdila závěry znaleckého posudku, ve znění jeho doplňku, vypracovaného na osobu obžalovaného, z nichž vyplývá, že obžalovaný trpí, a v době spáchání činu trpěl, organicky podmíněnou poruchou osobnosti, projevující se mimo jiné emoční labilitou, náhlými změnami nálady s krátkými výbuchy zlosti a agrese a sklonem k impulzivnímu jednání, častějším porušování norem a podáváním racionálních důvodů pro toto jednání, náhled na tyto obtíže je snížený. Bylo zjištěno, že škodlivě užívá marihuany. Jeho rozpoznávací schopnosti byly v důsledku organicky podmíněné poruchy osobnosti sníženy mírně, jeho ovládací schopnosti v době spáchání činu však byly sníženy podstatně, jejich snížení mohla potencovat současně probíhající intoxikace kanabinoidy. Zneužívání marihuany však nemělo žádný vliv na rozpoznávací schopnosti obžalovaného, schopnosti ovládací snížila, ale nepodstatně. Znalkyně uvedla, že pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný, pokud bude abstinovat, současně proto navrhl uložit léčbu protitoxikomanickou či psychiatrickou v ambulantní formě.
6. Vedle shora vedených důkazů je obžalovaný spolehlivě usvědčován i provedenými listinnými důkazy, zejména protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, protokolem o přepisu audionahrávek, zprávou integračního centra Profem o průběhu konzultace s poškozenou a lékařskými zprávami ze dne 26.2.2017 a 5.7.2020 svědčících o napadení poškození včetně popisu způsobených zranění. Skutečnost, že byl obžalovaný z místa bydliště vykázán, pak vyplývá z potvrzení o vykázání, úředních záznamů o vykázání ze dne 4.7.2020 sp. zn. KRPS-161942/čj.-2020-011119, na dobu 10 dnů, včetně fotodokumentace. O závažnosti jednání obžalovaného a potřebě zabránit i jeho dalšího styku s poškozenou svědčí usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 11. 7. 2020 č. j. 7 Nc 1601/2020-21, o předběžném opatření ve věci ochrany před domácím násilím, kterým mu byl zakázán vstup do společného obydlí do 17. 8. 2020, návrh PČR na vydání předběžného opatření zákazu styku s poškozenou a související usnesení OSZ Příbram ze dne 24. 8. 2020 sp. zn. 2 ZT 114/2020-7, podnět PČR na vydání předběžného opatření zákaz vstupu do společného obydlí, návrh OSZ Příbram na vydání předběžného opatření zákazu vstupu do obydlí, související usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 24.8.2020 sp. zn. 4 Nt 1201/2020 č. l. 48 a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24.9.2020 č. j. 14 To 546/2020 a usnesení OSZ Příbram ze dne 15.9.2020 sp. zn. 2 ZT 114/2020-27 č. l. 53-54, o nepovolení setkání obviněného s poškozenou. Ze spisu opatrovnického soudu vyplývá, že nezletilé děti obžalovaného a poškozené byly na základě rozsudkem schválené dohody obou rodičů svěřeny do péče matky (poškozené), obžalovaný se zavázal přispívat na jejich výživu a byl upraven styk s mladší dcerou. Manželství obžalovaného a poškozené bylo pravomocně rozvedeno ke dni 19.8. 2021. Z kamerových záznamů z flash disku předložených obžalovaným nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti.
7. Přestože měl soud k dispozici dvě protichůdná tvrzení obžalovaného a poškozené, kdy obžalovaný spáchání trestného činu popřel, což je pro takové případy typické, a naopak se snažil znevěrohodnit poškozenou poukazem na to, že i ona kouřila marihuany a v důsledku drastického hubnutí byla v podstatě psychicky nevyrovnaná, je spolehlivě usvědčován z trestného jednání právě přesvědčivou výpovědí samotné poškozené. Pokud obžalovaný líčí jejich soužití jako v podstatě idylické, z výpovědi poškozené je naopak zřejmé, že byla dlouhodobě vystavena psychickému i fyzickému násilí ze strany obžalovaného, obžalovaného se bála, po fyzické a zejména i po psychické stránce strádala a musela užívat antidepresiva. Skutečnost, že před rodiči

a známými o situaci v domácnosti nehovořila, nesvěřovala se jim a ohledně původu svých zranění udávala neškodné informace, spolehlivě vysvětlila tím, že se styděla, což je zcela pochopitelné a v podobných případech obvyklé. K nahlášení závažného chování obžalovaného k následnému rozvodu se odhodlala, až když situace při posledním incidentu, kdy po ní obžalovaný opětovně, tentokrát neúspěšně, vymáhal pohlavní styk, s nímž nesouhlasila, vygradovala do té míry, že měla pocit, že jí jde i o život. Poškozená byla ve svém tvrzení zcela konzistentní, a to již od samého počátku, tj. od oznámení napadení dne 4. 7. 2020, po celou dobu přípravného řízení, tak i v řízení před soudem. Soud v jejím přístupu neshledal, že by obžalovanému chtěla vědomě nepravdivou výpověď záměrně uškodit a riskovat tím nebezpečí vlastního trestního stíhání. Navíc výpověď poškozené, a to na rozdíl od výpovědi obžalovaného, nestojí v rámci dokazování osamocena, naopak je podpořena výpověďmi dalších svědků. Většina slyšených svědků se totiž shodla na tom, že zejména v posledních třech letech pozorovali na těle a obličeji poškozené modřiny a různá zranění, avšak protože se jim poškozená v té době s ničím nesvěřila, nedávali je do souvislosti s domácím násilím a v podstatě do poslední chvíle netušili, jak moc je situace závažná. Přesto i tak svědci, kteří byli již v té době v bližším kontaktu s obžalovaným (rodiče poškozené a kolegyně na společné dovolené) popsali jeho chování jako minimálně neadekvátní a konfliktní. Svědkyně [redacted] navíc potvrdila, že poškozená měla z manžela strach a zejména svědkyně [redacted] a [redacted] pak bezprostředně viděly poškozenou hned po sexuálních útocích obžalovaného, kdy podrobně popsaly, jak poškozená vypadala, jak se chovala a že to odpovídalo tomu, že byla znásilněna, s čímž se jim následně i svěřila, včetně jeho dalších dřívějších útoků. Svědci tak z větší části popsali, co sami skutečně bezprostředně vnímali, a tyto jimi vnímané skutečnosti pak odpovídají i tomu, co se následně dozvěděli, byť zprostředkovaně, od poškozené. Za dané situace soud dospěl k závěru, že i výpovědi těchto svědků, kteří ostatně ve svých výpovědích nijak nepřehánějí a nijak nesnaží se zjevně obžalovanému uškodit, jsou spolehlivé a věrohodné, a přestože se jedná o rodiče a kamarádky, i v jejich případě je velmi nepravděpodobné, že by si vymýšleli, neboť i oni takto vypovídali přes poučení o případné trestní odpovědnosti za vědomě nepravdivou svědeckou výpověď. V kontextu s výpovědí znalkyně ohledně osobnosti obžalovaného, jeho duševní choroby a zejména jejích projevů, o jejíž odbornosti a objektivitě nemá soud žádné pochybnosti, a s dalšími naprosto objektivními listinnými důkazy, především lékařskými zprávami, záznamy o provedeném vykazání a dalšími listinami týkající se konfliktního soužití mezi obžalovaným a poškozenou lze učinit spolehlivý závěr o tom, že provedeným dokazováním byla obhajoba obžalovaného zcela vyvrácena a naopak jeho vina předmětným protiprávním jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku jednoznačně prokázána.

8. Bez pochybností tak bylo prokázáno, že obžalovaný s poškozenou dlouhodobě, minimálně od února 2017, zle nakládal, opakovaně se vůči ní dopustil značně intenzivního psychického násilí, dále i násilí fyzického včetně sexuálního, přičemž si byl velmi dobře vědom toho, že jeho jednání vyvolává v poškozené pocity stresu, strachu a příkoří. Nepochybně tak jednal v úmyslu přímém. Svým jednáním porušil jednak zájem společnosti na ochraně osob ohrožených domácím násilím a jednak zájem na ochraně práva svobodně se rozhodovat o vlastním pohlavním životě. Uvedeného jednání se obžalovaný dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku, neboť provedeným dokazováním zejména výslechem znalkyně, bylo zjištěno, že obžalovaný v době trpěl činu organicky podmíněnou poruchou osobnosti a pro tuto duševní poruchu měl podstatně sníženou schopnost ovládnout své jednání. Jeho trestní odpovědnost za uvedené jednání tak není vyloučena.
9. Pokud jde o jednání uvedené pod bodem I. výroku tohoto rozsudku, soud kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť týral osobu blízkou, žijící s ním ve společné domácnosti a takový čin páchal po delší dobu. S ohledem na skutečnost, že konfliktní soužití obžalovaného s poškozenou bylo poměrně intenzivní zahrnovalo, jak ataky fyzické, tak psychické a trvalo minimálně od počátku

roku 2017, je nepochybně naplněn znak pro použití přísnější právní kvalifikace § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku v podobě déle trvajícího jednání.

10. Pokud jde o jednání uvedené pod bodem II. výroku tohoto rozsudku, obžalovaný svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného (bod II./1, 2), neboť jiného násilím nebo pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku (bod II/3), neboť se dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím nebo pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. S ohledem na jednotný záměr všech třech dílčích útoků naplňujících skutkovou podstatu stejného trestného činu, stejný způsob provedení a blízkou časovou souvislost a souvislost v předmětu útoku, se jedná o pokračování v trestném činu, všechny tři jeho dílčí útoky byly proto posouzeny jako jeden trestný čin.
11. Při úvaze o druhu a výměře trestu přihlédl soud k závažnosti jednání obžalovaného, k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Závažnost jeho jednání hodnotí soud jako vyšší, neboť takovéto jednání obecně může zanechat závažné následky zejména na psychickém zdraví osoby, vůči níž je směřováno, jeho jednání tak lze hodnotit jako nebezpečné. Přitom je z chování obžalovaného, který po celou dobu trestního řízení neprojevil snahu se poškozené za své jednání omluvit, evidentní, že obžalovaný nemá dosud na toto své jednání zjevně žádný náhled a není zatím schopen za něj přijmout odpovědnost, což však může i být důsledkem jeho duševní choroby. Pokud jde o osobu obžalovaného, zde bylo z popisu rejstříku trestů zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti 6 soudně trestán, v současné době se však na něho již pohlíží, jakoby trestán nebyl, v popisu z evidence přestupků nemá žádný záznam. Soud tak musel vzít v úvahu skutečnost, že obžalovaný je osobou dlouhodobě bezúhonnou, nebyly k němu shledány žádné negativní skutečnosti. Soud přihlédl i k tomu, že v současné době již konfliktní soužití bylo ukončeno, komunikace mezi oběma bývalými manžely probíhá bez problémů, zároveň soud zohlednil, že jeho jednání nemělo žádné výrazně závažné následky. Za dané situace má tak soud za to, že na obžalovaného není zásadně nutné působit příliš přísným trestem a postačí pouze trest výchovný, když uložení nepodmíněného trestu by v daném případě bylo nepřiměřeně přísné. Proto soud, ostatně i v souladu s návrhem státního zástupce uvedeným v obžalobě, uložil obžalovanému trest odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu. Soud se neztotožnil s pozdějším návrhem státního zástupce učiněným při hlavním líčení na uložení nepodmíněného trestu, neboť v průběhu řízení před soudem nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by oproti původnímu návrhu obžaloby takovéto později navrhované zpřísnění trestu odůvodňovaly.
12. Soud uložil obžalovanému za oba trestné činy úhrnný trest, který je obecně třeba uložit v rámci trestní sazby stanovené na nejpřísněji trestný čin, kterého se dopustil, což je v daném případě zločin znásilnění, na který § 185 odst. 2 tr. zákoníku stanoví trestní sazbu trestu odnětí svobody od 2 do 10 let. S ohledem na to, že bylo zjištěno, že obžalovaný se dopustil uvedené trestné činnosti ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky, neboť tento stav byl dán jeho duševní chorobou, a současně má soud za to, že by vzhledem k tomuto jeho zdravotnímu stavu, za současného působení psychiatrického ochranného léčení, které soud obžalovanému rovněž uložil, bylo možno dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání než je uvedená zákonná trestní sazba, vyměřil soud tento trest za splnění podmínek uvedených v § 40 odst. 2 tr. zákoníku pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, a to v trvání 18 měsíců. Zkušební dobu stanovil soud naopak přísnější, a to v trvání 42 měsíců, tedy již nad polovinou trestní sazby, protože zkušební doba může činit jeden rok až pět let, zkušební dobu dále soud zpřísnil vyslovením dohledu nad obžalovaným a uložení povinnosti, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestnými činy způsobil, aby se zdržel požívání omamných a psychotropních látek

a podrobil se na výzvu probačního úředníka testování na přítomnost těchto látek v těle. Více než dostatečně tak zohlednil fakt, že chování obžalovaného je třeba sledovat po delší dobu. Je tak na obžalovaném, jaký přístup k výkonu trestu zvolí. V případě, že se v průběhu zkušební doby nebude chovat řádně, nevyhoví podmínkám dohledu nebo nebude plnit uložené povinnosti, může být rozhodnuto o přeměně trestu na trest nepodmíněný, který bude muset vykonat ve věznici.

13. Protože bylo zjištěno, že obžalovaný zneužívá návykové látky, není vyloučeno, že trestné činnosti se dopustil i pod jejich vlivem či v souvislosti s jejich užíváním, uložil soud obžalovanému v souladu s návrhem znalkyně kromě ochranného léčení psychiatrického a ochranné léčení protitoxikomanické. Vzhledem k tomu, že pobyt obžalovaného na svobodě podle znalkyně není nebezpečný, uložil soud obžalovanému vykonat ochranné léčení v ambulantní formě. Ochranné léčení trvá, dokud to vyžaduje jeho účel, dodatečně je možné ho změnit i na ústavní.
14. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku 250 000 Kč. Poškozená se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč, a to řádně a včas. V průběhu řízení bylo prokázáno, že obžalovaný se dopustil vůči poškozené závažné trestné činnosti mimo jiné i v sexuální oblasti, což je nepochybně pro poškozenou velmi ponižující a traumatizující, na druhé straně však bylo rovněž prokázáno, že jeho jednání na poškozené nezanechalo žádné trvalé nepříznivé následky, vztahy mezi ní a obžalovaným jsou v současné době již nekonfliktní a poškozená je schopna s obžalovaným komunikovat, i z jejího vystupování před soudem byl patrný její nadhled nad situací. Soud má za to, že závažnosti jednání obžalovaného a jím způsobenému následku na nemajetkových právech poškozené tak odpovídá částka, která je shora uvedena a která byla proto soudem poškozené na náhradu nemajetkové újmy přiznána.
15. Přestože poškozená zmínila přetrvávající obtíže, nebylo prokázáno, že by v jejich důsledku vyhledala odbornou pomoc. Vzhledem k tomu, že další dokazování ohledně těchto skutečností by již bylo nad rámec potřeb trestního řízení, odkázal soud podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozenou ve zbývajících částech nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozená osoba, která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pouze do výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve

prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 trestního řádu.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 29. listopadu 2021

Mgr. Miloslav Boudník
předseda senátu